

Eugeni Casals, un home de cine

Mònica Pagès

Periodista

La cultura està feta per artistes, però sempre necessita persones molt generoses, que fan tot el possible per donar suport al fet que l'art es produeixi, que tingui l'espai adequat i que arribi a tothom. Sense persones com aquestes, no existirien molts museus, ni galeries, ni teatres, ni sales de concerts i tampoc cinemes. Sí, els cinemes, els locals on es projecten les pel·lícules, sempre han estat promoguts per apassionats d'aquest setè art, que han aportat espais de propietat i, sobretot, el seu altruisme perquè la resta puguem gaudir d'un visionat com cal, en gran pantalla i amb un so excel·lent.

Eugeni Casals va ser una d'aquestes persones a qui el cinema i la cultura del nostre país li ha de donar moltes, moltíssimes gràcies, per haver fet possible que Ribes de Freser mantingués el Cinema Catalunya obert més de cent anys i que ell el fes arribar fins al segle XXI amb les condicions necessàries i amb una cartellera actual, i, sobretot, que sigui una de les activitats culturals habituals i esperades dels caps de setmana d'aquest poble del Pirineu.

Amb la seva bonhomia discreta i el somriure sempre a punt, l'Eugeni rebia el públic del Cinema Catalunya a l'entrada de la sala. Te'l trobades els dissabtes i els diumenges a la tarda, i durant el Festival Gollut, amb ganes de compartir un comentari sobre la pel·lícula que acabàvem de veure o sobre qualsevol altre tema que sorgís. El Cinema Catalunya era dels seus oncles i per això va ser maquinista des que tenia 13 anys. El 1971 en va ser el continuador i s'hi dedicava amb tot el temps i els recursos que podia, quan no treballava, fos de carter als matins o d'instructor d'autoescola a les tardes. Una vegada em va explicar que va passar una època molt difícil, que havia fet mans i mànigues perquè el cinema de Ribes no tanqués. Ho va salvar associant-se amb l'empresari de Puigcerdà per no caure del circuit de les distribuïdores i que les pel·lícules s'estrenessin a Ribes al mateix temps que a Barcelona. El 2003 es va crear

ALBERT LLIMÓS

Mor el propietari del Cinema Catalunya de Ribes de Freser, qui va fer possible que es mantingués obert més de cent anys

l'associació Amics del Cinema de la Vall de Ribes, que ja supera els quatre-cents socis, i el 2013 va arrencar el Festival Gollut, que aquest divendres inaugurarà la tretzena edició amb la pena i el buit de l'absència de l'Eugeni.

Més enllà del paral·lelisme amb la mítica pel·lícula *Cinema Paradiso*, pel qual anomenaven l'Eugeni "El Totò del Ripollès", hi ha realitats que superen la ficció i pobles que es deuen a persones com ell, que es fan fonamentals en la seva història i que sempre seran recordats per la felicitat que han prodigat als altres. Ni la IA ni les plataformes digitals substituiran el Cinema Catalunya ni personalitats com la d'Eugeni Casals, que amb honestat posen el focus en el millor de la creació artística i en el deure de compartir-la.

Mor Joaquim Morató després de 80 anys com a germà de La Salle

Manlleu El professor Joaquim Morató, nascut a Manlleu, va morir aquest dimarts a l'edat de 97 anys, després de 80 anys com a membre de la consagració religiosa dels Germans de les Escoles Cristianes de La Salle. Des d'allà va iniciar una trajectòria dedicada a l'educació, en què va passar per La Salle Bonanova de Barcelona, a Cambrils i Manresa. A més, també va ser signatari de la carta fundacional de la Universitat Ramon Llull.

L'Esquirol lamenta la mort d'Alba Molas, regidora del 2012 al 2023

L'Esquirol L'Ajuntament de l'Esquirol va expressar aquest dijous el condol per la mort d'Alba Molas, veïna de Cantonigròs i regidora a l'Ajuntament de l'Esquirol des del 2012 fins al 2023. El consistori va recordar el seu llegat en l'àmbit educatiu com a impulsora de l'institut escola El Cabrerès, així com la seva implicació en el teixit associatiu del municipi.